

ning. Bestemmelsen findes ikke i de nugældende love, og justitsministeriet har fundet det rettest at udelade den og overlade erstatningsspørgsmålet til besvarelse i praksis.

Til § 22.

I overensstemmelse med udkastets § 26, stk. 1, og den hidtil gældende ordning foreslås det for købstædernes vedkommende, at brandinspektøren eller i dennes fravær vicebrandinspektøren skal have kommandoen på brandstedet under rednings- og slukningsarbejdet. Derimod afviger forslaget bestemmelse fra udkastet med hensyn til kommandoforholdene i tilfælde af brand på landet, idet det foreslås, at lederen af udrykningskorpset skal have kommandoen bortset fra tilfælde, hvor amtmanden har truffet bestemmelse om, at brandinspektøren skal have ledelsen. Efter den i § 45 i brandpolitiloven for landet gældende ordning er det brandfogeden, der er den kommanderende for slukningsarbejdets vedkommende, og efter kommissionsudkastet skal brandinspektøren, selv om han ikke er leder af udrykningskorpset, have kommandoen. Justitsministeriet må imidlertid nære betænkelighed ved denne ordning, der ikke stemmer med de faktiske forhold, som de har udviklet sig i praksis. Den i de sidste årtier skete tekniske udvikling af brandvæsenet har medført, at der stilles betydelige krav til teknisk viden og taktisk indsigt af den, der på effektiv måde skal lede slukningen af en brand. Disse egenskaber må det forudsættes, at lederen af udrykningskorpset har. Han vil som regel have en vis teknisk uddannelse, og hertil kommer, at han gennem sit arbejde med brandslukninger hurtigt vil erhverve sig en betydelig erfaring.

Til § 23.

§ 23, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til udkastets § 26, stk. 2, medens § 23, stk. 2, svarer til udkastets § 27, pkt. 1. Pligten til at efterkomme politiets eller brandvæsenets opfordring til at forlade det afspærrede terræn er ved forslaget udvidet til at omfatte nødvendige tilkørselsveje.

Bestemmelserne i udkastets § 27, 2. og 3. pkt., er ikke medtaget, da bestemmelsen i forslaget § 23, stk. 2, giver politiet og brandvæsenet fornøden hjemmel til indskriden.

Til § 24.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 29.

Som en konsekvens af bestemmelsen i forslaget § 22 om kommandoen på brandstedet foreslås det, at brandinspektøren, selv om han ikke har kom-

mandoen på brandstedet, på egen hånd kan tilkalde assistance.

Efter forslaget kan også politimesteren tilkalde assistance efter forhandling med den kommanderende på brandstedet og brandinspektøren. Samme beføjelse har en politifuldmægtig, når politimesteren ikke selv er til stede på brandstedet.

Til § 25.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 30 med redaktionelle ændringer.

Til § 26.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 12 med redaktionelle ændringer.

Til § 27.

Som tidligere anført er de egentlige bygningsbestemmelser, som indeholdes i kapitel I i brandpolitiloven for landet, ikke medtaget i nærværende forslag, idet det forudsættes, at disse spørgsmål i fremtiden i henhold til en kommende bygge lov alene behandles af bygningsmyndighederne. For visse særlige virksomheder vil det dog fortsat være nødvendigt, at brandmyndighederne træffer afgørelse vedrørende indretningen af virksomheder.

Forslagets § 27, der svarer til udkastets § 32, omhandler de såkaldte særlig brandfarlige virksomheder. Ved vurderingen af, om sådanne virksomheder kan tillades oprettet eller udvidet, er kendskabet til de brandfarlige stoffers egenskaber og erfaring om muligheden for at bekæmpe brande, der opstår i sådanne virksomheder, af afgørende betydning. Den viden, der her kræves, besiddes dels af aktive ledere af brandvæsenene, og dels af særlige institutioner med tilknytning til justitsministeriet, således justitsministeriets konsulent for brandfarlige stoffer, justitsministeriets konsulent i sprængstofsager og Dansk Brandvæns-Komité.

Der vil ved opførelse af sådanne virksomheder tillige i henhold til bygge loven kræves tilladelse fra bygningsmyndigheden, og for at undgå, at ansøgere skal henvende sig flere steder, vil justitsministeriet ved forhandling med boligministeriet søge gennemført den ordning, at sager af denne art ekspederes gennem bygningsmyndigheden, således at denne drager omsorg for, at de forelægges for brandmyndigheden.

Om afgørelse i tilfælde af uenighed mellem bygningsmyndigheden og brandmyndigheden henvises til § 29, stk. 2.

Udover hvad der følger af § 27, vil tilladelse fra brandmyndigheden kunne være fornøden i hen-